

ذوق هنری و موسیقایی شاهان ساسانی / از طبقه بندی نوازندگان تا آوازخوانی خسرو پرویز

۲۴ مرداد ۱۳۹۶ ساعت ۰:۳۰

موسیقی ایرانی در دوره ساسانیان به اوج شکوفایی خود رسید. از این دوره به عنوان عصر طلایی هنر موسیقی در فرهنگ و تمدن ایرانی یاد می شود. طبقه بندی موسیقی دانان در زمان اردشیر و بزرگداشت آنها نیکوترین کاری بود که برای حرمت گذاری این طبقه انجام می شد. ظهور موسیقی دانان بزرگی همچون باربد، نکیسا، رامتین و سرکیس، خلاقیت در موسیقی را به اوج رساند.

کافه تاریخ - کافه هنر

موسیقی ایرانی در دوره ساسانیان به اوج شکوفایی خود رسید. از این دوره به عنوان عصر طلایی هنر موسیقی در فرهنگ و تمدن ایرانی یاد می شود. طبقه بندی موسیقی دانان در زمان اردشیر و بزرگداشت آنها نیکوترین کاری بود که برای حرمت گذاری این طبقه انجام می شد. ظهور موسیقی دانان بزرگی همچون باربد، نکیسا، رامتین و سرکیس، خلاقیت در موسیقی را به اوج رساند. در این دوره رامشگران جایگاه ویژه ای در دربار ساسانی یافتند و خوانندگان و نوازندگان را مورد حمایت و تشویق شاهان ساسانی قرار داشتند. اردشیر استادان موسیقی را در برابر طبقه اول که سواران و شاهزادگان هستند، قرار می داد و موسیقی نوازان دیگر را در ردیف دسته دوم از ندیمان درباری جای داد و در قبال طبقه سوم، نوازندگان نای، سنج، سایر آلات را قرار می داد. موسیقی نوازان هر درجه ای با خوانندگان هم درجه خود می نواختند. خود شاهان ساسانی دستی نیز در موسیقی داشتند. مورخان از نواختن چنگ، عود، سنتور و آواز خسرو پرویز سخن گفته اند.

منبع: عباس رضایی نیا، جایگاه موسیقی مذهبی در ایران باستان، مجله [هنرهای زیبا، ۱۳۸۲، شماره ۱۳](#)

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/36163/پرویز-خسرو-آواز-خوانی-نوازندگان-بند-طبقه-ساسانی-شاهان-موسیقیایی-هنری-ذوق/36163>